

Sygn. akt II K 137/14

1 Ds. 91/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 stycznia 2015r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej Wydział II Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Sara Bachowska

przy udziale prokuratora Jacka Grabonia z Prokuratury Rejonowej w Środzie Śląskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 07 października 2014 r., 27 listopada 2014 r., 20 stycznia 2015 r.

sprawy **S. L. (L.)**

syna J. i M. z d. S.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że

w dniu 10 stycznia 2014r. na drodze publicznej w miejscowości P. gm. K. kierował samochodem m-ki M. nr rej (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. mając 1,15 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc poprzednio skazanym za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości oraz w warunkach obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej z dnia 20 grudnia 2011r. sygn. akt II K 1587/11,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **S. L.** za winnego tego, że w dniu 10 stycznia 2014r. na drodze publicznej w miejscowości P., gm. K., kierował samochodem m-ki M. o nr. rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając 1,15 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Fabrycznej z dnia 20 grudnia 2011r., sygn. akt II K 1587/11, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., nie stosując się do orzeczonego tymże wyrokiem zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. nr 49 poz. 223 z późn. zm.) zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 stycznia 2014r. oskarżony S. L. od godz. 15.00 spożywał w swoim miejscu zamieszkania w W. alkohol w postaci piwa i wódki. Po godz. 20:30 S. L. wsiadł do swojego samochodu m-ki M. o nr. rej. (...) i mimo, że wiedział, iż obowiązuje go sądowy zakaz prowadzenie pojazdów, pojechał nim do P., gm. K. W., w celu zakupienia wódki w sklepie.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. L., k. 8, 69v – 70.

W miejscowości P. samochód prowadzony przez S. L., został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Z uwagi na wyczuwalną woń alkoholu, oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu elektronicznym urządzeniem kontrolno – pomiarowym. Badanie wykazało u S. L. wynik wynoszący: 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu - o godz. 21.29, 1,20 mg/l o godz. 21:46 oraz 1,13 mg/l - o godz. 22.32.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. L., k. 8, 69v – 70,

zeznania świadka M. S., k. 36, 70,

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k. 2.

Oskarżony S. L. ma 46 lat, jest kawalerem, obecnie przebywa w Zakładzie Karnym w S., gdzie odbywa karę pozbawienia wolności orzeczoną w innej sprawie. Na wolności S. L. pracował u siostry w rolnictwie i ogrodnictwie, zarabiając miesięcznie około 1.200 zł. Oskarżony pomagał finansowo zamężnej córce, jak też wspierał zamieszkującą z nim matkę M. L., która z racji podeszłego wieku cierpi na szereg przewlekłych chorób.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. L., k. 8, 69v – 70,

notatka urzędowa w trybie art. 213 § 1 k.p.k., k. 35,

dokumentacja lekarska M. L., k. 57 – 60.

S. L. nie jest chory psychicznie ani upośledzony umysłowo, podejmuje leczenie psychiatryczne z powodu zaburzeń depresyjnych. T. criminis oskarżony nie miał z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności rozpoznania znaczenia swojego czynu, jak też pokierowania swoim postępowaniem.

Dowód:

zaświadczenie lekarskiej, k. 61,

opinia sądo – psychiatryczna, k. 79 – 81.

Oskarżony był uprzednio siedmiokrotnie karany sądownie za przestępstwa umyślne, a w tym dwukrotnie za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i czterokrotnie za przestępstwa z art. 244 k.k.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 10 – 11,

odpisy wyroków, k. 21, 26 – 27, 28 – 29, 30 – 31, 32 – 33, 38.

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 20 grudnia 2011r., sygn. akt II K 1587/11 S. L. został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, która to kara została następnie zarządzona na mocy postanowienia z dnia 27 września 2012r. Tymże wyrokiem orzeczono również wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, obowiązujący w okresie od 28 grudnia 2011r. do dnia 28 grudnia 2014r.

Dowód:

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 10 – 11,

odpis wyroku, k. 32 – 33.

Oskarżony S. L. przyznał się do zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Będąc słuchanym na etapie śledztwa oskarżony oświadczył, że pojechał autem do sklepu w P. w celu zakupu wódki. W toku rozprawy głównej wyjaśnił natomiast, że przyczyną kierowania przez niego pojazdem była chęć zakupu jednego z leków dla matki. Dodał przy tym, że nie mówił tego od razu, gdyż był zdenerwowany. Z tego samego powodu nie pokazał policjantom recepty.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na wiarygodnych zeznaniach świadka M. S. oraz wymienionych na wstępie dowodach o charakterze materialnym. Sąd częściowo wziął po uwagę także wyjaśnienia oskarżonego S. L., dając wiarę jego relacji złożonej w toku postępowania przygotowawczego. Sąd uznał, że późniejsza zmiana w opisie zdarzenia przez oskarżonego, a w szczególności wskazanie innego powodu kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez oskarżonego linii obrony. W ocenie sądy gdyby S. L. rzeczywiście udawał się w celu zakupu leku dla matki to z pewnością podałby ten fakt zatrzymującym go policjantom, jak również powiedziałaby o tym podczas składania wyjaśnień w charakterze podejrzanego.

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego w przedmiocie zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

Zachowanie oskarżonego wypełniało znamiona występkę z art. 178a § 4 k.k. Oskarżony bowiem, znajdując się w stanie nietrzeźwości określonym w art. 115 § 16 k.k., tj. mając 1,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki M. o nr. rej. (...), w ruchu lądowym - jadąc drogą publiczną w miejscowości P.. Jednocześnie czynu tego oskarżony dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za występki z art. 178a § 1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 20 grudnia 2011r., sygn. akt II K 1587/11 i w czasie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, orzeczonego tymże wyrokiem.

Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego czynu.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. W ocenie sądu kara 10 miesięcy pozbawienia wolności, wymierzona oskarżonemu pozostaje karą adekwatną do popełnionego przez niego czynu, który podlegał ocenie jako społecznie szkodliwy i zawiniony w znacznym stopniu. Ustalając wymiar kary oskarżonemu sąd miał na uwadze przede wszystkim fakt jego uprzedniej wielokrotnej karalności za podobne przestępstwa, jak również znaczny stopień jego nietrzeźwości, powodujący że stwarzał realne zagrożenie dla innych uczestników ruchu drogowego.

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania wobec oskarżonego S. L. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wymierzonej mu kary pozbawienia wolności. W ocenie sądu orzeczenie wobec oskarżonego wskazanego środka probacyjnego byłoby w analizowanej sytuacji niecelowe, ze względu na dotychczasową postawę oskarżonego. S. L. był uprzednio aż siedmiokrotnie karany sędownie za przestępstwa, gdzie pomimo wymierzania mu kar pozbawienia wolności przy zastosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia ich wykonania, powracał on do przestępstwa, co doprowadziło do zarządzenia wykonania wobec niego części z orzeczonych kar pozbawienia wolności. W ocenie sądu dotychczasowa postawa oskarżonego nagminnie wchodzącego w konflikt z prawem, powoduje, że w stosunku do jego osoby nie można mówić o spełnieniu przesłanki pozytywnej prognozy kryminalistycznej. Kolejna kara o charakterze wolnościowym mogłoby wywołać u oskarżonego wyłącznie poczucie bezkarności i braku odpowiedzialności za własne czyny. Mając na uwadze wskazane okoliczności, nie ma tym bardziej mowy o szczególnie uzasadnionym przypadku przemawiającym za zastosowaniem środka probacyjnego, czego w przypadku przestępstwa z art. 178 § 4 k.k. wymaga art. 69 § 4 k.k.

W punkcie III wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres trzech lat. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 43 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju oraz treść art. 43 § 1 k.k., zgodnie z którym zakaz prowadzenia pojazdów orzeka się w wymiarze od roku do 10 lat. Ustalając okres stosowania wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na trzy lata, Sąd Rejonowy sąd wziął pod uwagę przede wszystkim uprzednią karalność oskarżonego za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. jak też wysokie stężenie alkoholu w jego organizmie. S. L. kierując po raz kolejny samochodem w stanie nietrzeźwości niewątpliwie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w takim stopniu, iż wyprowadzić należy z tego wniosek, że prowadzenie przez niego pojazdów mechanicznych w chwili obecnej zagraża bezpieczeństwu w komunikacji, zaś oskarżony powinien przemyśleć swoje zachowanie, ażeby nie powodować takiego zagrożenia w przyszłości.

Sąd mając na uwadze aktualną sytuację oskarżonego S. L. zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych,.

SSR Radosław Gluza